

Antennebeleid

ONTWERP

Gemeente Goirle

Afdeling Ontwikkeling

Postbus 17

5050 AA Goirle

1. Inleiding	3
1.1 Aanleiding	3
1.1.1 Algemeen	3
1.1.2 Gemeente Goirle	5
1.2 Procedure	6
1.3 Leeswijzer	6
2. Achtergrond	7
2.1 Techniek	7
2.1.1 Dekking van een mobiel netwerk	7
2.1.2 Capaciteit van een mobiel netwerk	8
2.1.3 Plaatsingsmogelijkheden van antennes	8
2.2 Ontwikkelingen	9
2.3 Gezondheid	9
2.3.1 Onderzoek	9
2.3.2 Informatie	10
3. Wet- en regelgeving	11
3.1 Telecommunicatiewet	11
3.2 Nationaal Antennebeleid	12
3.2.1 Antenne convenant	12
3.2.2 Plaatsingsplan	13
3.2.3 Visuele inpasbaarheid	13
3.2.4 Instemmingprocedure voor huurders	13
3.2.5 Blootstellingslimieten	14
3.3 Wabo	14
3.3.3 Bestemmingsplan	16
3.3.4 Monumenten	17
3.3.5 Milieuwetgeving	17
3.4 Wet ruimtelijke ordening	18

4. Beleid gemeente Goirle	19
4.1 Inleiding	19
4.2 Huidige situatie	20
4.3 Algemene uitgangspunten	21
4.3.1 Looptijd van het beleid	21
4.3.2 Plaatsingsplan	21
4.3.3 Behoud bestaande vergunningsplichtige installaties en masten	22
4.3.4 Nieuwe antennemasten	22
4.3.5 Site Sharing	22
4.3.6 Bereikbaarheid	23
4.4 Locatie specifieke uitgangspunten	23
4.4.1 Hoge gebouwen	23
4.4.2 Rand van de kern	23
4.4.3 Overige locaties	24
4.4.4 Waardevolle natuurgebieden	24
4.4.5 Woongebieden	24
4.4.6 Gebruik gemeenten gronden	25
4.5 Overzichtskaart plaatsingsgebieden	25
4.6 Plaatsing op monumenten	27
4.7 Verankering van het antennebeleid binnen de welstandstoetsing	27
4.8 Verankering van het antennebeleid binnen bestemmingsplannen	29
4.9 Financiële aspecten	30
Bijlage 1: Definities	31
Bijlage 2: Soorten antennetoepassingen	33
Bijlage 3: Bestaande antenne-installaties	40
Bijlage 4: Zoneringskaart	
Bijlage 5: Literatuur	41
Bijlage 6: Jurisprudentie	42

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

1.1.1 Algemeen

Mobiele communicatie maakt in Nederland de laatste jaren een ongekende groei door. Burgers en bedrijven hechten veel belang aan een ruime beschikbaarheid en goede toegankelijkheid van mobiele communicatie. Naast dit algemene belang is er ook een groot maatschappelijk belang voor goede mobiele communicatie, zoals de bereikbaarheid van de hulpdiensten.

Er zijn veel soorten antennetoepassingen (zie bijlage 2) en de ontwikkelingen op het gebied van mobiele communicatie volgen elkaar in snel tempo op. Zo zijn er op dit moment in Nederland twee verschillende systemen voor mobiele telefonie in gebruik; GSM en UMTS. Met dit laatste systeem kunnen grote hoeveelheden data worden verstuurd om bijvoorbeeld draadloos contact te maken met het internet of andere netwerken. Naast gsm en UMTS wordt op dit moment volop gewerkt aan de ontwikkeling van 4G LTE¹ dat nog sneller werkt. Het gebruik van dergelijke breedbandige draadloze netwerken zal in de toekomst verder toenemen. Antenne-installaties zijn nu en in de toekomst niet alleen meer nodig voor mobiele telefonie, maar ook voor andere vormen van telecommunicatie. De behoefte aan en het daaruit voortvloeiend aantal aanvragen tot plaatsing voor antenne-installaties, zal hierdoor toenemen. Door de veranderde behoefte aan mobiele communicatie zal wanneer de dekking van UMTS het toelaat de traditionele GSM frequenties geleidelijk verdwijnen en worden ingezet voor UMTS of LTE. Hierbij is ook van belang dat de apparatuur die nu gebruik maakt van een gsm geschikt is voor UMTS

¹ LTE: Long Term Evolution is een high performance dataoverdracht systeem. Het is de opvolger van gsm en UMTS.

Zonder antennes kan er niet mobiel gecommuniceerd worden. Door het toenemende aantal gebruikers en aanbieders² van mobiele communicatienetwerken is er sprake van een groeiende vraag naar plaatsingsmogelijkheden voor antenne-installaties. Bij het verlenen van de vergunningen aan de operators zijn eisen gesteld aan de kwaliteit en capaciteit. Voor de operators gelden afhankelijk van de grootte van de gemeente een dekkingsverplichting. Met name gezien de toename in gebruik van mobiele communicatie bij burgers, bedrijven en overheidsdiensten is een dekkend netwerk voor mobiele diensten van steeds groter belang.

Soms kunnen antenne-installaties geplaatst worden op bestaande bouwwerken, waardoor deze (meestal) omgevingsvergunningvrij kunnen worden geplaatst. Indien er weinig of geen bestaande hoge bouwwerken aanwezig zijn, zoals in de gemeente Goirle, moeten dergelijke installaties in speciale masten worden geplaatst. Het plaatsen van vrijstaande masten voor antenne-installaties is omgevingsvergunningplichtig. De meeste bestemmingsplannen voorzien niet in een directe bouwmogelijkheid om vrijstaande masten ten behoeve van antenne-installaties te bouwen. Wel kan de gemeente met behulp van een afwijking van het bestemmingsplan medewerking verlenen aan de plaatsing van een antennemast.

Providers doen steeds vaker een beroep op de gemeente voor het plaatsen van installaties om een goede bereikbaarheid te waarborgen. Het zoeken van goede locaties voor opstelplaatsen van de noodzakelijke antenne-installaties is telkens weer een opgave waarbij in steeds meer gevallen een maatschappelijke discussie ontstaat. Vooral de vrees voor gezondheidsrisico's is de reden van deze discussies.

² Op dit moment zijn drie providers actief op het gebied van mobiele communicatie. T-Mobile, Vodafone-Libertel en KPN Telecom. In 2013 is er een nieuwe veiling van frequentieruimte. Op basis van deze veiling is het mogelijk dat er naast de bestaande providers nieuwe aanbieders van mobiele telefonie op de markt komen.

1.1.2 Gemeente Goirle

Juridisch

Het huidige antennebeleid van de gemeente Goirle, dat dateert uit 2001, is door het wijzigen van wet- en regelgeving verouderd. Hierdoor geeft het onvoldoende sturing aan de mogelijkheden voor het plaatsen van antennes in de gemeente. De in het huidige beleid gebruikte afwegingscriteria blijken tegenstrijdig te zijn met elkaar en onduidelijkheden te bevatten. Hierdoor is het bij de toetsing van de aanvraag moeilijk om een goede belangenafweging te maken. In de praktijk heeft dit de afgelopen jaren geleid tot diverse rechtszaken. Als gevolg daarvan zijn nauwelijks nieuwe antenne-installaties geplaatst en kunnen de verschillende operators in Goirle niet voldoen aan hun verplichting om landelijke dekking te verzorgen. Al met al voldoende argumenten voor het vernieuwen van het gemeentelijk antennebeleid.

Ruimtelijk

Het huidige antennebeleid is er op gebaseerd om door een afbakening van gebouwen, gebieden of plaatsen die in meer of mindere mate gevoelig zijn voor het inpassen van antennes en masten, de mogelijk negatieve ruimtelijke effecten te voorkomen en te verminderen. Op zich een prima uitgangspunt, alleen blijkt inmiddels dat het alleen plaatsen van antenne-installaties binnen de zogenaamde weinig gevoelige gebieden onvoldoende is om voldoende dekking te kunnen waarborgen. Gezien de stedenbouwkundige samenstelling van de gemeente Goirle (voornamelijk woongebieden en een groot buitengebied) en de woningtypologie (weinig tot geen hoogbouw) is het belangrijk om te zorgen dat de toenemende vraag aan antenne-installaties op een verantwoorde stedenbouwkundige, landschappelijke en maatschappelijk wijze kan worden ingepast. Hierbij is beleid ten aanzien van de locatiekeuze en vormgeving noodzakelijk.

Dekking

De GSM dekking in de gemeente Goirle is over het algemeen redelijk. Gewoon bellen is onder normale omstandigheden goed mogelijk. Zodra er echter bijzondere omstandigheden zijn zoals de jaarwisseling is het huidige netwerk niet voldoende om aan de vraag te voldoen. UMTS is in de gemeente Goirle nauwelijks beschikbaar. Zeker met de toenemende vraag naar mobiele telecommunicatie is het voor de providers niet mogelijk om dekking in de toekomst te garanderen terwijl hier door gebruikers wel om wordt gevraagd.

Doelstelling beleid

Met deze herziening van het gemeentelijk antennebeleid wordt een nieuw en verbeterd beleidskader aangereikt. Het biedt een juridisch kader voor de toetsing van de aanvragen voor antenne-installaties zodat naar een goede ruimtelijke inpassing en de dekking van de mobiele netwerken voor de toekomst kan worden gegarandeerd.

1.2 Procedure

Bij het opstellen van de beleidsregels antennebeleid is inbreng gevraagd van de welstandscommissie en de monumentencommissie. Daarnaast zijn ook de mobiele providers en het antennebureau in het voorbereidingsproces geraadpleegd.

De beleidsregels antennebeleid zijn conform de 'Inspraakverordening Goirle' aan inspraak onderworpen. Daartoe is de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van de Algemene wet bestuursrecht gevolgd. De ontwerp beleidsregels antennebeleid heeft met ingang van 17 januari 2013 zes weken (tot en met 28 februari 2013) ter inzage gelegen met de mogelijkheid voor ingezetenen van de gemeente en belanghebbenden om hierover naar keuze, schriftelijk of mondeling een zienswijze naar voren te brengen bij het college van burgemeester en wethouder. Dit is vooraf bekend gemaakt in het 'Goirles Belang'. Ook waren de ontwerp beleidsregels via de site van de gemeente Goirle digitaal te raadplegen. Tijdens deze periode zijn [wel/geen/de volgende] zienswijzen binnengekomen.

1.3 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 gaat in op de achtergrond van de antennes en de gezondheidsaspecten. In hoofdstuk 3 wordt de wet- en regelgeving beschreven en tenslotte wordt in hoofdstuk 4 het gemeentelijk beleid geformuleerd. Daarin worden de uitgangspunten en locaties voor antennemasten aangegeven.

2. Achtergrond

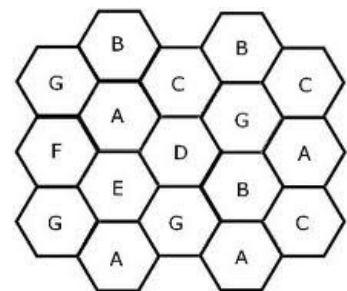
Draadloze signalen kunnen door elektromagnetische velden of radiofrequenties verstuurd en ontvangen worden. In het dagelijks leven zouden we niet meer zonder radiofrequenties kunnen. Zonder deze frequenties zouden we niet kunnen bellen met onze gsm, en niet kunnen luisteren naar de autoradio. Daarnaast zijn GPS-satellietnavigatiesystemen belangrijk om ons op onze bestemming te brengen. Kortom frequenties geven ons vrijheid en mobiliteit. Mobiele communicatie kan niet zonder antennes tot stand komen. Afhankelijk van de te overbruggen afstand tussen zender en ontvanger en de gebruikte frequentie, is er een bepaald zendvermogen nodig. Hoe groter de te overbruggen afstand, des te krachtiger het zendvermogen moet zijn. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de diverse achtergrond aspecten rondom antenne-installaties.

2.1 Techniek

Om mobiele communicatie mogelijk te maken, zijn netwerken van antenne-installaties nodig. Een netwerk moet ervoor zorgen dat er voldoende dekking en capaciteit is, zodat iedereen gebruik kan maken van mobiele communicatie. Er zijn drie aspecten die de samenstelling van het netwerk bepalen. Deze aspecten worden hier onder beschreven.

2.1.1 Dekking van een mobiel netwerk

Om overal mobiel te kunnen bellen, is er voldoende dekking nodig. De dekking is het gebied waarin de mobiele telefoon bereik heeft. Een mobiel netwerk heeft de structuur van een honingraat. Iedere raat staat voor een specifiek gebied, een cel. In het midden van elke cel staat een antenne-installatie, ook wel basisstation genoemd. Basisstations verzorgen het bereik in de cel. De cellen samen vormen het mobiele netwerk. Elke operator heeft een eigen mobiel netwerk.

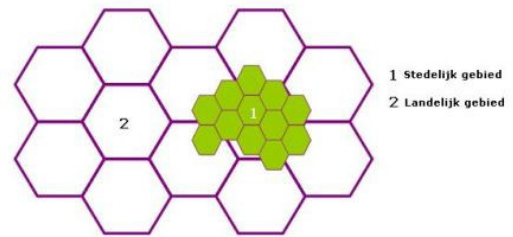
Mobiele apparaten, zoals een mobiele telefoon, zoeken eens in de zoveel tijd contact met het dichtstbijzijnde basisstation. Zo 'weet' het netwerk waar de mobiele telefoon zich bevindt. Wanneer er naar die telefoon gebeld wordt, zorgt het basisstation ervoor dat er contact wordt gelegd tussen de telefoon en de antenne-installatie. Omdat telefoons overschakelen van antenne naar antenne, is het mogelijk om te bellen in bijvoorbeeld de auto of de trein.

2.1.2 Capaciteit van een mobiel netwerk

Een antenne-installatie heeft een beperkte capaciteit. Dat betekent dat een antenne-installatie maar een bepaald aantal gebruikers tegelijk aan kan. Als er veel personen gebruik maken van een antenne, is de capaciteit snel verbruikt en kan er op dat moment niet meer gebeld worden. Denk bijvoorbeeld aan de jaarwisseling.

Capaciteitsproblemen kunnen ook optreden bij evenementen waar veel mensen op af komen. Operators lossen dit op door tijdelijke antenne-installaties te plaatsen waarmee de capaciteit tijdelijk vergroot wordt. Het kan ook gebeuren dat een mobiele operator steeds meer klanten krijgt, waardoor de capaciteit van het netwerk krap wordt. In dit geval moeten er antennes worden bijgeplaatst om de capaciteit te vergroten.

Dit is de reden waarom er in steden meer antennes staan dan in landelijke gebieden. Omdat er in steden veel meer mensen op een kleine oppervlakte leven, is de capaciteit van een antenne snel verbruikt. Doordat gebruikers tegenwoordig veel meer data versturen dan

voorheen is het netwerk sneller overbelast bij een gelijkblijvend aantal antenne-installaties

2.1.3 Plaatsingsmogelijkheden van antennes

Een mobiele operator gaat altijd op zoek naar de meest ideale plek voor een antenne-installatie. Hierbij is de locatie van de gebruiker primair belangrijk. Een kerktoeren midden in een dorp is bijvoorbeeld vaak een locatie die wordt gezocht. Wanneer een dergelijke locatie niet beschikbaar is, moet de operator vaak op zoek naar het beste alternatief, bijvoorbeeld een locatie aan de zuidrand van het dorp. Hierdoor kan het voorkomen dat de operator een dekking- of capaciteitsprobleem niet met één enkele antenne kan oplossen, maar bijvoorbeeld ook een antenne aan de noordzijde van het dorp moet plaatsen om de juiste dekking of capaciteit te krijgen. Elke operator heeft een eigen mobiel netwerk. Een goede dekking voor de ene operator betekent niet per definitie dat ook de andere operators bij gebruikmaking van dezelfde antennemasten over een goede dekking beschikken.

2.2 Ontwikkelingen

De ontwikkelingen op het gebied van mobiele communicatie zijn de laatste jaren hard gegaan. Eén van de laatste ontwikkelingen is UMTS als opvolger van GSM. Met UMTS kunnen meer mobiele diensten aangeboden worden zoals het verzenden van omvangrijke gegevensbestanden. Door het gebruik van UMTS wordt ook een belangrijke stap gezet op andere terreinen, zoals op het gebied van veiligheid. Zo worden UMTS verbindingen gebruikt bij handhaving door de politie. Ook op het gebied van gezondheid is mobiele communicatie onmisbaar. Het gebruik van nieuwe technologieën en het toenemend gebruik van mobiele communicatie, ook voor professionele (zorg, medisch, veiligheid) toepassingen noodzaakt tot een optimalisering van de gegarandeerde bereikbaarheid.

Het bestaande netwerk moet deels worden aangepast aan de UMTS-technologie, maar ook worden uitgebreid. Dit als gevolg van verdere intensivering van het gebruik van mobiele communicatie en de daarmee toenemende behoefte aan een verdere verdichting van het netwerk.

De voortschrijdende ontwikkeling van de technologie is er de oorzaak van dat er steeds vaker ad hoc oplossingen moeten worden gezocht om aan de groeiende en gewijzigde vraag naar locaties voor antenne-installaties te kunnen blijven voldoen

2.3 Gezondheid

Antennes en mobiele telefoons communiceren met elkaar door middel van radiogolven. Met de komst van de UMTS-systemen is de discussie over mogelijke gezondheidsaspecten versterkt en verhard. Bij menigeen bestaat bezwaar tegen de plaatsing van antenne-installaties. Deze bezwaren komen voort uit bezorgdheid over mogelijke gezondheidsrisico's als gevolg van onvrijwillige blootstelling aan elektromagnetische velden afkomstig van antenne-installaties.

2.3.1 Onderzoek

Regelmatig wordt er onderzoek gedaan naar gezondheidsklachten in relatie tot antennes. De uitkomsten van deze gezondheidsonderzoeken zijn verschillend. In de meeste onderzoeken kan er geen verband worden gelegd, maar soms verschijnt een publicatie waarin dit verband wel aanwezig lijkt te zijn. Een definitief wereldwijd geaccepteerd standpunt is er niet. Er zijn verschillende organisaties die de onderzoeken op het terrein van antennes en gezondheid analyseren en beoordelen. Dit zijn onder andere de Gezondheidsraad en de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO).

In alle adviezen die van de Gezondheidsraad zijn verschenen, geeft ze aan (dat behalve opwarmingseffecten) gezondheidseffecten op korte termijn van antennes niet zijn aangetoond. Over klachten door langdurige blootstelling geeft zij aan dat deze niet te verwachten zijn. In beide gevallen geldt dat de blootstellingslimieten niet mogen worden overschreden. Het oordeel over mogelijke gezondheidsrisico's is aan de minister van Infrastructuur en Milieu (I&M) voorbehouden en wordt niet beoordeeld door het gemeentelijke bestuur. Voor wat betreft de bezorgdheid met betrekking tot mogelijke gezondheidsrisico's is er geen beleidsruimte voor de gemeente om de plaatsing van antenne-installaties tegen te houden enkel op basis van deze bezorgdheid.

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) is van mening dat er gelet op de onderzoeken, geen aanwijzingen zijn die een terughoudend beleid ten aanzien van de plaatsing van UMTS in de leefomgeving rechtvaardigen. Ook jurisprudentie van de Raad van State (www.raadvanstate.nl) geeft aan dat omgevingsvergunningen niet op basis van gezondheidsoverwegingen mogen worden geweigerd³. Met andere woorden, aan het belang van de mobiele telecommunicatie mag meer waarde worden gehecht dan aan het subjectieve belang van vrees voor gezondheidseffecten.

2.3.2 Informatie

Voor alle ingrepen in de openbare ruimte en alle maatschappelijke onrust is de gemeente vaak het eerste aanspreekpunt voor de bewoners. Het geven van goede informatie is dan ook belangrijk. Om de onrust onder burgers zoveel mogelijk weg te nemen is het belangrijk dat de providers en ook de gemeente open en duidelijk zijn naar de burger toe. Daarbij moet wel worden aangemerkt dat de gemeente niet de juiste instantie is om te oordelen over mogelijk gevaar voor volksgezondheid voor wat betreft de mobiele telefonie. Zoals in hiervoor is dat de minister van I&M, die zich ondermeer laat leiden door de adviezen van de Gezondheidsraad. De gemeente moet, als zij de antwoorden niet weet, de burgers kunnen verwijzen naar de juiste organisaties waar wel alle informatie aanwezig is. Burgers met vragen kunnen worden doorverwezen naar het antennebureau (www.antennebureau.nl). Ook de website van de rijksoverheid (www.rijksoverheid.nl/antennes) geeft veel informatie. Op de gemeentelijke website zal ook naar de betreffende sites moeten worden verwezen.

³ Zie voor een verwijzing naar jurisprudentie ook het informatieblad van het antennebureau in bijlage 5

3. Wet- en regelgeving

Nieuwe ontwikkelingen op het gebied van mobiele communicatie vragen om vaststelling van een beleid ten aanzien van de fysieke kenmerken van de antenne-installaties, de geografische plaatsing er van en de dichtheid van het netwerk. Uitgangspunt voor het gemeentelijk beleid zijn de geldende wetten en regels zoals het Nationaal Antennebeleid, de Wabo en de wet Ruimtelijke ordening. Dit hoofdstuk beschrijft daarom de toepasselijke wet- en regelgeving voor plaatsing van antenne-installaties.

3.1 Telecommunicatiewet

De Europese Unie (EU) bepaalt voor een groot deel de telecommunicatieregelgeving in de Europese lidstaten. Op deze manier wil de EU de goede positie van Europa op de telecommunicatiemarkt behouden en verstevigen. De Nederlandse telecommunicatieregelgeving is dan ook grotendeels gebaseerd op de Europese richtlijnen.

In de Telecommunicatiewet zijn regels opgenomen over het aanbieden van openbare telecommunicatie-infrastructuur en vergunningen voor het gebruik van frequentieruimte. In deze wet wordt ook de verplichting tot het delen van antenne-opstelpunten geregeld. Het delen van antenne-opstelpunten wordt site-sharing genoemd en betreft een afstemming (technisch, constructief, financieel en juridisch) tussen providers indien zij voor de plaatsing van hun antenne-installaties gebruik maken van een bouwwerk dat in eigendom is van één van de providers. Meestal gaat het dan om een antennemast die door een provider is gebouwd en waar een andere provider zijn installatie in hangt.

Bij site-sharing zijn de providers van openbare telecomnetwerken over en weer verplicht te voldoen aan redelijke verzoeken tot het medegebruik van antenne-opstelpunten. Een vergunninghouder zal het medegebruik in het algemeen slechts kunnen weigeren wanneer dit op technische bezwaren stuit, zoals storing van de gebruikte frequenties, beschikbare ruimte of draagkracht van de installatie. In artikel 3.11 lid 1 van de Telecommunicatiewet is deze site-sharing-verplichting opgenomen.

De aanbieders van de niet openbare telecommunicatie netwerken (C2000) hebben deze verplichting niet en kunnen site-sharing weigeren. Overigens heeft het rijk, vanuit haar behoefte om rijkeigendommen beschikbaar te stellen als antenne-opstelpunt, afspraken om het plaatsen van antennes aan C2000-masten te vergemakkelijken. Een eventuele verplichting voor gemeenten om mee te werken aan de plaatsing van zendinstallaties, c.q. de uitvoering van de verleende licenties, is niet in de Telecommunicatiewet opgenomen. Sterker nog, de wet respecteert de gemeentelijke autonomie volledig en kent de verplichting voor licentiehouders/Telecom aanbieders om hun zenders/ontvangers, zoveel mogelijk te combineren, zodat gemeenten niet worden geconfronteerd met een 'woud' van zendmasten.

3.2 Nationaal Antennebeleid

Vanuit de rijksoverheid worden de ontwikkelingen op het gebied van de informatie- en communicatietechnologie sterk gestimuleerd. Het wordt namelijk gezien als één van de pijlers van een gezonde economie. Het rijk wil binnen duidelijke kaders van volksgezondheid, leefmilieu en veiligheid voldoende ruimte stimuleren en bieden voor antenne-installaties. Dit beleid is vastgelegd in het Nationaal Antennebeleid.

3.2.1 Antenne convenant

Om ervoor te zorgen dat netwerken van mobiele communicatie snel gebouwd kunnen worden, heeft de Rijksoverheid er in het Nationaal Antennebeleid voor gekozen een groot gedeelte van de antenne-installaties omgevingsvergunningvrij te maken. Het Antenneconvenant is bedoeld om invulling te geven aan dit beleid. Dit convenant uit 2002 is in september 2010 herzien omdat het niet was afgestemd op de toetreding van nieuwe providers.

Het convenant⁴ is een onderlinge afspraak tussen de mobiele providers, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en het Rijk. Daarin zijn de voorwaarden vastgelegd voor de plaatsing van vergunningvrije antenne-installaties tot en met 5 meter bestemd voor mobiele communicatie. Met dit convenant wordt geregeld dat deze antenne-installaties, ondanks de vergunningvrijheid, zorgvuldig worden geplaatst. Belangrijke aspecten uit het convenant zijn het plaatsingsplan, visuele inpasbaarheid, instemmingprocedure voor huurders en de blootstellingslimieten.

⁴ Het antenneconvenant is in zijn geheel te downloaden op www.antennebureau.nl

3.2.2 Plaatsingsplan

De providers stellen elk jaar samen een plaatsingsplan op voor alle gemeenten in Nederland. Hierin geven zij aan waar zij (vergunningsvrije) antenne-installaties willen plaatsen. In dit plan wordt een overzicht gegeven van zowel bestaande als de geplande⁵ antenne-installaties en zoekgebieden in de gemeente. Ook de vergunningsplichtige antenne-installaties worden in het plan opgenomen. Op deze manier krijgt de gemeente inzicht in het totale aantal antenne-installaties en hun locaties. In het convenant zijn afspraken gemaakt over wat in een plaatsingsplan moet staan en welke procedure de partijen moeten volgen (artikel 3 van het convenant). Tenzij anders afgesproken stellen de providers elk jaar een plaatsingsplan op. Omdat het bedrijfsvertrouwelijke informatie bevat moet het als vertrouwelijk door de gemeente worden behandeld.

3.2.3 Visuele inpasbaarheid

De providers moeten zich houden aan de welstandseisen die de gemeente heeft opgesteld. De gemeente kan eisen stellen aan de kleuren van de techniekkast, de bekabeling en gevelantennes. Dit geldt overigens ook voor de niet-vergunningplichtige antenne-installaties. Op deze manier kan de gemeente er voor zorgen dat providers bij het plaatsen van antenne-installaties voldoende rekening houden met het lokale straat- en landschapsbeeld. In artikel 4 van het convenant staat beschreven wat de eisen zijn. Gemeenten kunnen in hun welstandsnota aanvullende eisen stellen. De gemeente Goirle heeft dit in haar huidige welstandsbeleid niet gedaan.

3.2.4 Instemmingprocedure voor huurders

Als een provider een antenne-installatie wil plaatsen op een wooncomplex met huurwoningen moet, naast de eigenaar ook vooraf instemming van de bewoners zijn verkregen. Dit gebeurt met een instemmingprocedure. Plaatsing van een antenne-installatie op woongebouwen met huurwoningen is niet mogelijk als meer dan de helft van de bewoners tegen plaatsing heeft gestemd. Bewoners kunnen op een formulier aangeven of ze al dan niet instemmen met plaatsing van één of meer antenne-installaties op hun woongebouw en welke bezwaren men heeft. Om alsnog instemming te krijgen na het wegnemen van bezwaren van bewoners, kan een tweede instemming ronde gehouden worden. In het convenant (artikel 5) staat de procedure beschreven. De gemeente heeft hierin geen taak.

⁵ In het plaatsingsplan geven de providers een gewenste zoekgebied aan voor een antenne. Deze locatie is niet specifiek maar het midden van een zoekgebied waarbinnen de plaatsing van een installatie gewenst is. Het zoekgebied is mede gebaseerd op de cellulaire structuur van het antenne netwerk in combinatie met de behoefte van de gebruikers.

3.2.5 Blootstellingslimieten

Internationaal zijn op basis van wetenschappelijk onderzoek blootstellingslimieten vastgesteld voor elektromagnetische velden. De blootstellingslimieten zijn vastgesteld door een internationale commissie. Dit is de International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection (ICNIRP). ICNIRP heeft internationale richtlijnen vastgesteld voor de blootstelling van de mens aan elektromagnetische velden in het frequentiegebied van 0 Hz tot 300 GHz. Binnen dit gebied vallen ook de frequenties voor mobiele telecommunicatie (100 kHz tot 300 GHz). In 1999 heeft de Raad van ministers van de EU de richtlijnen van ICNIRP voor de algemene bevolking overgenomen als aanbeveling aan haar lidstaten. Nederland heeft deze aanbevelingen overgenomen.

In het convenant (artikel 6) is vastgelegd dat bij plaatsing van antenne-installaties alle providers in Nederland er voor moeten zorgen dat de in die Europese aanbeveling genoemde advieswaarden niet worden overschreden.

3.3 Wabo

Sinds 1 oktober 2010 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) met bijbehorende wet- en regelgeving van kracht. De Wabo brengt diverse vergunningstelsels voor activiteiten in de leefomgeving onder in één vergunningstelsel; dat voor de omgevingsvergunning. Hierdoor hoeven burgers en bedrijven niet langer voor hetzelfde project meerdere vergunningen aan te vragen, maar kunnen ze volstaan met één omgevingsvergunning. Alle verschillende procedures zijn teruggebracht tot één vergunningproces en één set indieningvereisten. De inhoudelijke toetsingskaders zijn nagenoeg hetzelfde gebleven. Een omgevingsvergunning kan toestemmingen bevatten voor meerdere activiteiten. Een omgevingsvergunning kan dus worden afgegeven voor zowel de activiteit bouwen van een bouwwerk, afwijken van een bestemmingsplan als veranderen van een beschermd rijksmonument. Of er voor het bouwen van een antenne-installatie een omgevingsvergunning nodig is, hangt af van de hoogte en de locatie van de installatie. Voor het bouwen van antenne-installaties die niet hoger dan vijf meter zijn (gemeten vanaf de voet van de installatie), is onder bepaalde voorwaarden geen omgevingsvergunning nodig. Deze voorwaarden zijn vastgelegd in het Besluit omgevingsrecht (Bor) in bijlage II (zie www.wetten.overheid.nl).

3.3.1 Omgevingsvergunningsvrije antenne-installaties

Voor antenne-installaties voor mobiele telecommunicatie die niet hoger zijn dan 5 meter (gemeten vanaf de voet van de installatie) is geen omgevingsvergunning nodig voor de bouwactiviteit en de planologische gebruiksactiviteit. Dit zijn bijvoorbeeld antennes voor gsm en UMTS. Aan de vergunningsvrijheid van een deel van deze antennes zijn aanvullende voorwaarden gesteld. Deze staan in het Antenneconvenant.

Ook andere antenne-installaties zijn onder bepaalde voorwaarden omgevingsvergunningsvrij voor de genoemde activiteiten. Voorbeelden hiervan zijn kleine schotelantennes, antennemasten voor C2000 (het communicatiesysteem voor hulpverleningsdiensten) en de masten voor elektronische waarschuwing en alarmering bij rampen, de zogenaamde WAS-masten en antenne-installaties van radiozendamateurs. De omgevingsvergunningsvrijheid geldt niet voor het bouwen van antenne-installaties op of aan monumenten en in beschermde dorps- of stadsgezichten.

3.3.2 Omgevingsvergunningplichtige antenne-installaties

Voor antenne-installaties hoger dan 5 meter (gemeten vanaf de voet van de installatie) is een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen nodig. De enige uitzondering hierop zijn de installaties voor het communicatiesysteem C2000. Ook voor het bouwen van antenne-installaties kleiner dan 5 meter op gemeentelijke-, provinciale- en rijksmonumenten of in beschermde stads- of dorpsgezichten is voor de activiteit bouwen van een bouwwerk een omgevingsvergunning vereist.

Er zijn twee procedures om een omgevingsvergunning voor te bereiden, de reguliere voorbereidingsprocedure en de uitgebreide voorbereidingsprocedure. In principe wordt voor alle aanvragen om omgevingsvergunning de reguliere voorbereidingsprocedure gevolgd, tenzij anders is bepaald. De reguliere voorbereidingsprocedure moet binnen 8 weken worden doorlopen (plus eventueel een verlenging van 6 weken). Als deze wettelijke termijn wordt overschreden dan ontstaat er een van rechtswege verleende vergunning. De uitgebreide voorbereidingsprocedure heeft deze zogenaamde 'positief fatale' termijn niet.

3.3.3 Bestemmingsplan

Aanvragen voor een omgevingsvergunning worden getoetst aan het bestemmingsplan. Artikel 2.1, eerste lid, onder c. van de Wabo geeft aan dat het verboden is om zonder omgevingsvergunning gronden of bouwwerken te gebruiken in strijd met het bestemmingsplan. Voor de activiteit bouwen van een bouwwerk welke in strijd is met het bestemmingsplan zijn er echter verschillende mogelijkheden om een omgevingsvergunning te verlenen waarin wordt afgeweken van het bestemmingsplan.

Binnenplans afwijken

In een bestemmingsplan kan aangegeven zijn in welke gevallen en onder welke voorwaarden van de planregels afgeweken kan worden. In dergelijke gevallen kan een omgevingsvergunning worden verleend waarin staat dat er binnenplans afgeweken mag worden van het bestemmingsplan (art. 2.1, eerste lid in samenhang met art 2.12, eerste lid, onder a, onderdeel 1). Naar aanleiding van het huidige antennebeleid van 2001 wordt een dergelijke afwijkingmogelijkheid standaard in alle nieuwe bestemmingsplannen opgenomen.

Buitenplans afwijken voor kruimelgevallen

In bijlage II, art. 4 van het Besluit Omgevingsrecht (Bor) is een lijst met zogenaamde planologische kruimelgevallen opgenomen. Voor deze relatief kleine afwijkingen van het bestemmingsplan kan een aparte procedure worden doorlopen. Antenne-installaties niet hoger dan 40 meter staan in deze kruimellijst opgenomen (art. 2.1, eerste lid, onder c in samenhang met art. 2.12, eerste lid, onder a, onderdeel 2).

Buitenplans afwijken van tijdelijke aard

Deze mogelijkheid om van de planregels van het bestemmingsplan af te wijken, kan alleen maar voor tijdelijke voorzieningen worden gebruikt. Daarna moet men het tijdelijk geplaatste bouwwerk weer verwijderen of het tijdelijke gebruik beëindigen. Een aanvrager moet met een verklaring of met een toelichting aangeven voor welke periode en waarvoor de tijdelijke voorziening noodzakelijk is. Alleen als de tijdelijkheid van het plan duidelijk aantoonbaar is, kan de gemeente tijdelijk van het bestemmingsplan afwijken (art. 2.1, eerste lid, onder c in samenhang met art. 2.12, tweede lid).

Buitenplans afwijken overig

Voor alle overige gevallen kan een gemeente alleen afwijken van het bestemmingsplan als een activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat. (art. 2.1, eerste lid, onder c in samenhang met art. 2.12, eerste lid, onder a, onderdeel 3). Om in deze gevallen een omgevingsvergunning te kunnen verlenen dient de uitgebreide voorbereidingsprocedure doorlopen te worden.

3.3.4 Monumenten

Het plaatsen van een antenne-installatie op een monument of in een beschermd stad- of dorpsgezicht is omgevingsvergunningplichtig. Dit geldt zowel voor rijksmonumenten als voor provinciale en gemeentelijke monumenten. Het enige verschil is dat bij het plaatsen van een antenne-installatie op een rijksmonument de uitgebreide voorbereidingsprocedure van toepassing is en bij provinciale en gemeentelijke monumenten de reguliere voorbereidingsprocedure geldt.

De monumentencommissie van de gemeente Goirle heeft het volgende standpunt ten aanzien van de plaatsing van antenne-installaties: als aan de bezwaren verbonden aan de plaatsing van antennes op monumentale panden (ontsiering, brandrisico, aantasting bouwconstructie, verlies historisch materiaal) tegemoet kan worden gekomen is de plaatsing van antennes gerechtvaardigd. Om de optimale inpassing zo goed mogelijk te garanderen zijn strenge welstandseisen van belang.

3.3.5 Milieuwetgeving

De Wet milieubeheer is voor een deel geïntegreerd in de Wabo en het Inrichtingen- en vergunningen besluit Milieubeheer (IVB) is opgenomen in Bijlage I van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Indien een activiteit in deze bijlage wordt genoemd is het bedrijf die deze activiteit uitvoert, meestal een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Afhankelijk van de activiteit en de omvang van de inrichting kan een inrichting onder categorie A, B of C van het Activiteitenbesluit vallen. Inrichtingen die onder categorie A vallen zijn de zogenaamde niet meldingsplichtige inrichtingen. Deze inrichtingen moeten echter wel voldoen aan de algemene voorschriften uit de Wet milieubeheer en het Activiteitenbesluit (o.a. afval en zorgplicht).

Als aan de volgende eisen wordt voldaan is een antenne-installatie en de zendinrichting een inrichting van de Wet milieubeheer die onder categorie A valt:

- een inrichting met een elektrisch vermogen of gezamenlijk vermogen voor de omzetting van elektrische energie in stralingsenergie, dat kleiner is dan 4 kW (Bor, Bijlage I, onderdeel C, categorie 20.3)
- als binnen de inrichting geen verbrandingsmotoren van meer dan 1,5 kW of elektromotoren of het gezamenlijk vermogen van de elektromotoren of verbrandingsmotoren van meer dan 1,5 kW aanwezig zijn (Bor, Bijlage I, onderdeel C, categorie 1.1 lid a en b).

Als bijvoorbeeld een aggregaat onderdeel uitmaakt van de inrichting (voor de stroomvoorziening), kan niet aan bovenstaande voorwaarden worden voldaan. De inrichting valt dan onder categorie B van het Activiteitenbesluit en is meldingsplichtig. De inrichting moet dan voor het oprichten en in gebruik zijn een melding doen via de Activiteitenbesluit Internet Module (AIM). De inrichting moet dan voldoen aan de van toepassing zijnde voorschriften uit het Activiteitenbesluit.

Een melding op het gebied van het Activiteitenbesluit is onderdeel van de ontvankelijkheid van de aanvraag om een omgevingsvergunning.

3.4 Wet ruimtelijke ordening

Rijk, provincies en gemeenten leggen in ruimtelijke plannen vast hoe Nederland er nu en in de toekomst uit gaat zien. De Wet ruimtelijke ordening (Wro) regelt hoe deze plannen tot stand komen en gewijzigd worden. In de Wro is onder meer vastgelegd hoe de lokale overheden met bestemmingsplannen moeten omgaan en hoe deze zo nodig moeten worden aangepast. Het bestemmingsplan en de beheersverordening blijven de planologische toetsingskaders met de inwerkingtreding van de Wabo. Als gevolg van de Wabo verdwijnen de regels over de verlening en handhaving van die toestemmingen uit de Wro. De Wro blijft echter de centrale wet voor het ruimtelijke ordeningsrecht. Zo wordt in deze wet voorzien in regels over kaderstellende en normatieve ruimtelijke plan- en besluitvorming op gemeentelijk, provinciaal en Rijksniveau. Ook biedt de Wro de regels voor coördinatie, schadevergoeding en grondexploitatie.

4. Beleid gemeente Goirle

4.1 Inleiding

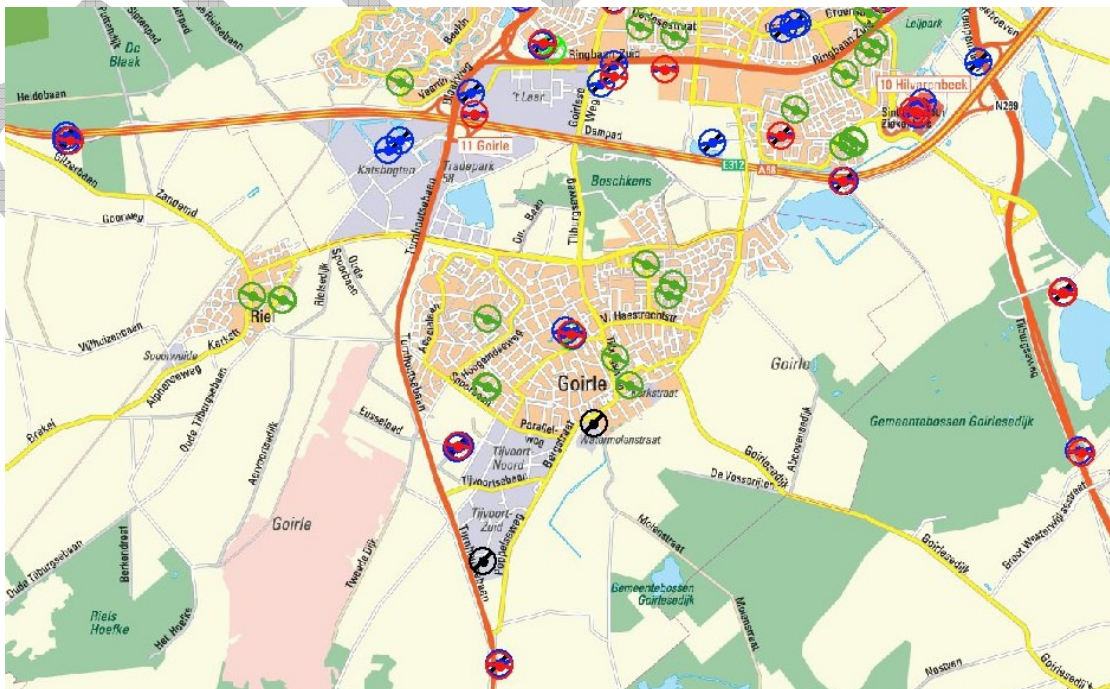
Het kunnen ontvangen van radio- en tv-signalen, het mobiel kunnen bellen en internetten, en het feit dat de vitale overheidsdiensten (brandweer, ambulance en politie) goed met elkaar kunnen communiceren wordt door de bevolking als vanzelfsprekend beschouwd. Voor al deze toepassingen zijn antenne-installaties noodzakelijk. Hoewel er geen negatieve gezondheidseffecten te verwachten zijn op basis van de huidige wetenschappelijke informatie, bestaat er toch bij meniggen bezwaar tegen de plaatsing van antenne-installaties. Deze bezwaren komen voort uit bezorgdheid over vermeende gezondheidsrisico's als gevolg van onvrijwillige blootstelling aan elektromagnetische velden afkomstig van antenne-installaties. Wat opvalt aan de huidige gang van zaken rond het uitbreiden van het mobiele netwerk, is het naast elkaar bestaan van twee tegengestelde wensen. Ten eerste wil de consument kunnen rekenen op een betrouwbaar netwerk, dat een hoge kwaliteit levert. De realisatie van dit uitgebreide netwerk stuit echter op een tweede, breed gedeelde, wens; het niet geconfronteerd willen worden met de antenne-installaties. Dit verschijnsel, waarbij er een consensus over de wenselijkheid van een voorziening bestaat, maar de fysieke verwezenlijking ervan op grote weerstand stuit bij degenen die in de nabijheid van de geplande voorziening wonen, staat bekend als het Nimby-effect, oftewel Not In My Backyard. De bezwaren tegen de bouw van nieuwe antenne-installaties komen veelal neer op de volgende twee punten: eventuele effecten op de gezondheid en een ontsiering van de omgeving.

De gemeente Goirle is bereid om medewerking te verlenen aan het tot stand komen van een landelijk dekkend netwerk. Het is voor de gemeente Goirle belangrijk om bij te dragen aan goede communicatiemogelijkheden voor haar inwoners en ondernemers. Het is de taak van de providers om te zorgen voor een efficiënt en dekkend netwerk door de strategische en juiste plaatsing van antennes. De gemeente vindt het ook belangrijk om aandacht te schenken aan de maatschappelijke discussie. Niet vanuit het standpunt dat zendmasten per definitie schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid, maar wel vanuit een verantwoordelijkheid voor het subjectieve gevoel dat de burgers hier bij hebben. De gemeente hecht uit welstands- en stedenbouwkundig oogpunt ook aan een zo goed mogelijke integratie van antenne-installaties.

In hoofdstuk drie is de bestaande wet- en regelgeving beschreven waarmee de gemeente en de providers rekening dienen te houden bij de plaatsing van een antenne-installatie. Naast deze bestaande wet- en regelgeving heeft de gemeente Goirle zelf ook aanvullende beleidsuitgangspunten geformuleerd. Deze moeten waarborgen dat de aspecten mobiele bereikbaarheid, maatschappelijk belang en ruimtelijke kwaliteit en inpasbaarheid op het niveau van de gemeente Goirle goed met elkaar in overeenstemming gebracht worden. Deze uitgangspunten gelden alleen voor vergunningsplichtige antenne-installaties. Ten aanzien van vergunningsvrije antenne-installaties kan de gemeente in beginsel geen toetsing uitvoeren, aangezien vergunningsvrije installaties zonder tussenkomst van de gemeente kunnen worden geplaatst. De gemeente Goirle vindt het ook niet gepast om wanneer de wetgever ruimte biedt, dit op gemeentelijk niveau via het privaatrecht of anderszins alsnog wordt geblokkeerd.

4.2 Huidige situatie

De gemeente Goirle heeft de afgelopen jaren diverse aanvragen voor de plaatsing van antenne-installaties ontvangen. Zowel voor de plaatsing van kleine installaties op monumenten als het plaatsen van antennemasten. Uiteindelijk heeft de gemeente op basis van het huidige beleid veel aanvragen moeten afwijzen. Dit betekent niet dat er in de gemeente Goirle geen antenne-installaties aanwezig zijn. Op de website van het Nationale Antenneregister⁶ staan alle locaties aangegeven waar op dit moment een antenne-installatie aanwezig is. Figuur 1 is hiervan een uitsnede.

Figuur 1: locatie antennes (bron: www.antenneregister.nl zie ook bijlage 3 voor de volledige kaart met legenda

⁶ www.antenneregister.nl. Zie ook bijlage 1 voor een overzicht van de aanwezige antenne-installaties

Zoals op figuur 1 is te zien zijn er in de gemeente Goirle nauwelijks antenne-installaties voor GSM of UMTS. Het bieden van een goed dekkend netwerk is op termijn voor de providers dan ook niet te garanderen. Hoewel het nieuwe beleid er mede op is gericht tegemoet te komen aan de wensen van de providers is het gezien de ruimtelijke kwaliteit wel wenselijk om het aantal antennemasten tot een minimum te beperken. Hierbij is met name de ruimtelijke kwaliteit van belang.

4.3 Algemene uitgangspunten

Wanneer providers antenne-installaties plaatsen wordt hen verzocht rekening te houden met de hier onderstaande algemene uitgangspunten. Deze worden gehanteerd naast de in hoofdstuk 3 van het beleid beschreven wet- en regelgeving.

4.3.1 Looptijd van het beleid

Het antennebeleid van de gemeente Goirle heeft een onbepaalde looptijd. Het beleid zal geheel of gedeeltelijk worden herzien op het moment dat hiervoor vanuit wet- en regelgeving, technologische ontwikkelingen en of de praktijksituatie aanleiding voor is.

4.3.2 Plaatsingsplan

Conform het nationaal antennebeleid mogen providers zelf beslissen waar zij vergunningsvrije antenne-installaties willen realiseren. Door de providers wordt elk jaar een plaatsingsplan ingediend. Op dit plan staan de bestaande antenne-installaties aangegeven en zijn zoekgebieden aangegeven waarbinnen de providers een nieuwe vergunningsvrije en of vergunningsplichtige antenne-installatie willen oprichten. Het plaatsingsplan geeft daarmee inzicht in de spreiding van de bestaande en gewenste locaties voor antenne-installaties in de gemeente Goirle. De gemeente Goirle neemt dit plaatsingsplan voor kennisgeving aan. Het opnemen van de vergunningsplichtige installaties in het plaatsingsplan betekent niet dat de gemeente Goirle heeft ingestemd met het oprichten van vergunningsplichtige antenne-installaties in de op het plaatsingsplan aangegeven zoekgebieden. Bij het plaatsen van vergunningsplichtige antenne-installaties wordt de inpasbaarheid getoetst in het kader van de aanvraag omgevingsvergunning. Het plaatsingsplan bevat bedrijfsvertrouwelijke gegevens en wordt daarom ook niet openbaar gemaakt.

4.3.3 Behoud bestaande vergunningsplichtige installaties en masten

De gemeente kiest voor het behoud van de bestaande antenne-installaties en masten. Mogelijkheden op de bestaande masten, met name de hoge antennemasten aan de Burgemeester Renstraat en op het Sportpark Van den Wildenberg aan De Schietberg in Goirle, dienen eerst benut te worden voordat naar alternatieven wordt gekeken.

4.3.4 Nieuwe antennemasten

De gemeente Goirle blijft kiezen voor een zo klein mogelijk aantal solitaire hoge antennemasten. Zowel uit ruimtelijk oogpunt om wildgroei en horizonvervuiling zoveel mogelijk te voorkomen, als om tegemoet te komen aan de maatschappelijke discussie. De gemeente Goirle geeft naast antenne-installaties op hoge gebouwen daarom de voorkeur aan een beperkt aantal hoge antennemasten van maximaal 40 meter, waarin alle providers hun antenne-installaties kunnen hangen. Om site-sharingsmogelijkheden naar de toekomst toe te maximaliseren, geeft de gemeente er nadrukkelijk de voorkeur aan dat wanneer lagere solitaire masten geplaatst worden, toch mogelijkheden gewaarborgd blijven om deze in de toekomst alsnog uit te breiden. Dit, door middel van bijvoorbeeld optoppen.

4.3.5 Site Sharing

Door te kiezen voor een beperkt aantal hoge antennemasten, waarin alle providers hun antenne-installaties kunnen hangen, kunnen de providers verplicht worden om aan site-sharing te doen. De verplichting tot site-sharing houdt in dat licentiehouders/zendgemachtigden elkaar tegen een redelijke vergoeding moeten toelaten op de masten, tenzij dit technisch onmogelijk zou zijn. Hiermee wordt dus voorkomen dat providers allemaal een eigen antennemast willen plaatsen. Slechts wanneer site-sharing niet mogelijk is wordt naar alternatieven gekeken. De provider moet aan de gemeente een overzicht geven van de mogelijkheden en onmogelijkheden van site-sharing.

Gemeentegrens

Indien een provider het wenselijk vindt een antenne-installatie bij de gemeentegrens te plaatsen, terwijl site-sharing aan de andere kant van de grens mogelijk is, dient door de provider contact opgenomen te worden met de buurgemeente om te komen tot plaatsing.

4.3.6 Bereikbaarheid

Bij plaatsing dient rekening te worden gehouden met de bereikbaarheid in verband met onderhoud en dergelijke. De antennemast moet daarom ontsloten kunnen worden aan een bestaande weg of op een via de weg eenvoudig te bereiken plaats. Bereikbaarheid van de masten mag niet direct vanaf rijkswegen of provinciale wegen plaatsvinden, maar altijd via wegen van lagere orde of vanaf parkeerplaatsen.

4.4 Locatie specifieke uitgangspunten

De cellulaire structuur van een mobiele netwerk maakt het onmogelijk om te kiezen voor een systeem waarbij in de gemeente locaties worden aangewezen waar antenne-installaties en of masten verplicht moeten worden opgesteld. Op basis van diverse argumenten als ruimtelijke kwaliteit en te verwachten maatschappelijke invloeden heeft de gemeente Goirle in dit beleid een zoneringskaart bepaald waarbinnen de plaatsing van vergunningplichtige antenne-installaties en masten is toegestaan. In deze paragraaf worden de verschillende afwegingsargumenten beschreven. Deze worden in paragraaf 4.5 samengevat in een zoneringskaart.

4.4.1 Hoge gebouwen

Antenne-installaties zijn toegestaan op bestaande hoge gebouwen en bouwwerken. Ook als het gaat om cultureel waardevolle of monumentale gebouwen mits dit geen aantasting van de monumentale waarde tot gevolg heeft. Het plaatsen van antenne-installaties op hoge gebouwen blijft in ruimtelijk opzicht de beste oplossing. Nieuwe hoge antennemasten geven namelijk nog meer inbreuk op de ruimtelijke omgeving.

4.4.2 Rand van de kern

Nieuwe hoge antennemasten van maximaal 40 meter moeten geplaatst worden binnen de zone aan de randen van de kernen zoals die op de kaart in paragraaf 4.5 is aangegeven. Een decentrale ligging is voor de antenne-installaties minder efficiënt, maar door te kiezen voor locaties aan de randen van de kernen, worden zo min mogelijk woningen met deze antenne-installaties geconfronteerd.

4.4.3 Overige locaties

Het is toegestaan hoge antennemasten te plaatsen op:

- Bedrijventerreinen Tivoort in Goirle en Veertels in Riel
- Sportparken van de Wildenberg Goirle en de Krim en het tennispark in Riel
- Langs of nabij hoofdinfrastructuur (zoals de snelweg A58 en Turnhoutsebaan)

In deze gebieden is het vaak mogelijk om een mast op een goede manier in te passen tussen de andere elementen. De verstoring, zowel visueel als maatschappelijk, is beperkt.

Ervaring met het geldend beleid, waarin deze gebieden ook als weinig gevoelig zijn aangemerkt, wijst echter uit dat met deze gebieden alleen op dit moment onvoldoende dekking gewaarborgd kan worden. Nieuwe antennemasten in gevoelige gebieden, nabij de woongebieden en/of op hoge cultuurhistorisch waardevolle objecten als kerken, zijn onoverkomelijk om voldoende dekking te kunnen blijven realiseren

4.4.4 Waardevolle natuurgebieden

Het is niet toegestaan vergunningsplichtige antenne-installaties en masten te plaatsen het buitengebied wat voor een groot deel bestaat uit waardevolle natuurgebieden en (open) landschappen. Dit gebied is gevoelig voor visuele verstoringen. Hiervan kan worden afgeweken indien door de aanvrager wordt aangetoond dat binnen de aangegeven zonering geen adequate locatie en of oplossing gevonden kan worden. Het aantonen van deze noodzaak gaat op basis van een onderbouwing van een dekkingsprobleem, capaciteitsprobleem en of onmogelijkheid tot site-sharing

4.4.5 Woongebieden

Het is niet toegestaan vergunningsplichtige antenne-installaties en masten te plaatsen binnen woongebieden en op pleinen met uitzondering van de bestaande vergunningsplichtige installaties, hoogbouw, de sportparken en de aangegeven zone. Door de maatschappelijke onrust zijn deze locaties minder gewenst voor de plaatsing van nieuwe vergunningsplichtige antenne-installaties. Hiervan kan worden afgeweken indien door de aanvrager wordt aangetoond dat binnen de aangegeven zonering geen adequate locatie en of oplossing gevonden kan worden. Het aantonen van deze noodzaak gaat op basis van een onderbouwing van een dekkingsprobleem, capaciteitsprobleem en of onmogelijkheid tot site-sharing

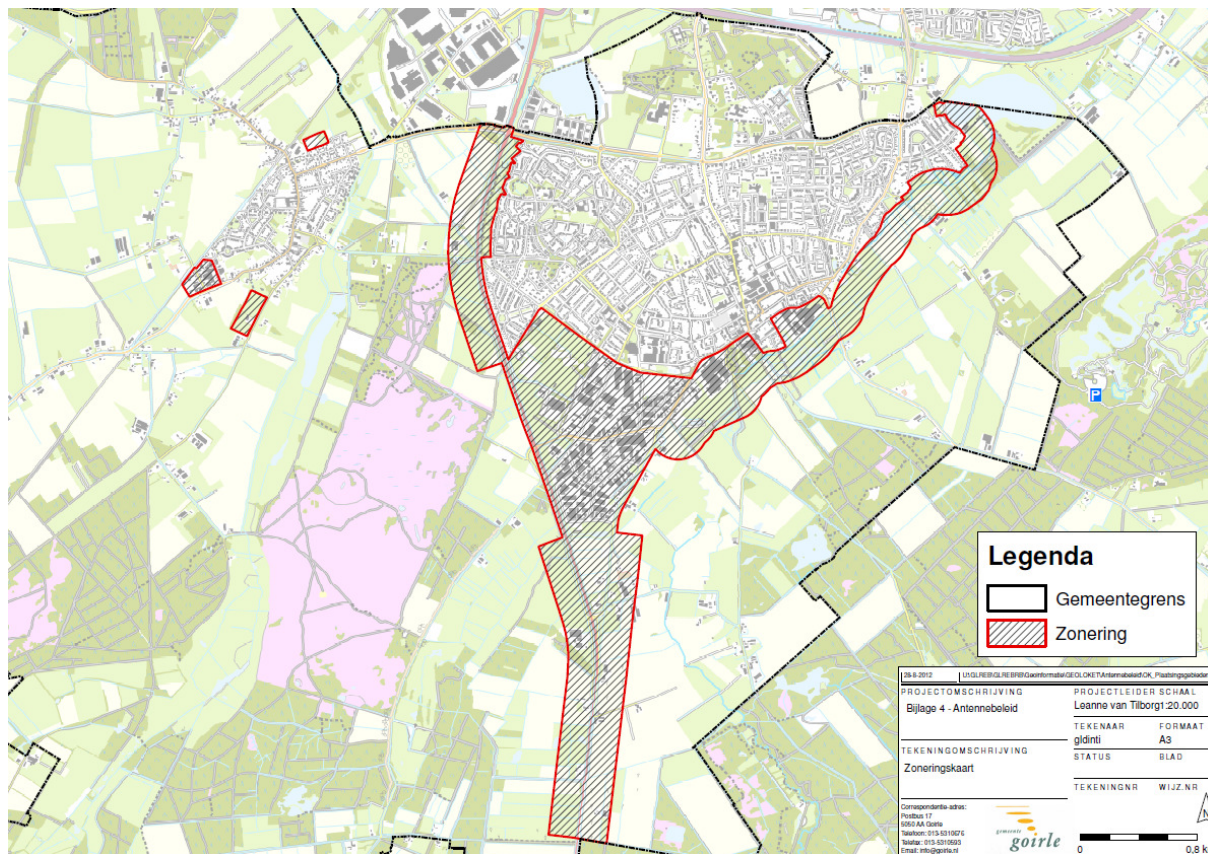
4.4.6 Gebruik gemeenten gronden

Een van de speerpunten in het nationaal Antennebeleid is het beschikbaar krijgen van zoveel mogelijk geschikte opstelpunten voor antenne-installaties. Door het beschikbaar stellen van rijksobjecten voor plaatsing van antenne-installaties draagt de rijksoverheid hieraan bij. Ook de gemeente Goirle heeft gebouwen en terreinen in haar bezit. In de lijn van het rijksbeleid staat de gemeente Goirle de plaatsing van antenne-installaties op gemeentelijke terreinen toe. Mits wordt voldaan aan de gestelde regels in dit beleid.

4.5 Overzichtskaat plaatsingsgebieden

Op basis van de afwegingen zoals genoemd in paragraaf 4.3 en 4.4 is een zoneringskaart geformuleerd. Op deze kaart zijn de gebieden weergegeven waar plaatsing van een vergunningsplichtige antenne-installatie en antennemast mogelijk is.

In deze zone geldt het ja-mits principe. Plaatsing is mogelijk mits wordt voldaan aan de eerder genoemde algemene en locatiespecifieke uitgangspunten en de hierna genoemde richtlijnen voor monumenten en welstand. Buiten deze zone geldt dat plaatsing niet is toegestaan tenzij door de aanvrager wordt aangetoond dat binnen de aangegeven zonering geen adequate locatie en of oplossing gevonden kan worden. Het aantonen van deze noodzaak gaat op basis van een onderbouwing van een dekkingprobleem, capaciteitsprobleem en of onmogelijkheid tot site-sharing.

Afmeting zone

De breedte van de zone is langs de bebouwing aan de oost en westzijde van Goyre 200 meter vanaf de buitenste kavelgrens. Ter hoogte van de Turnhoutsebaan is de zone vanaf de as van de weg 100 meter aan beide zijden van de weg. De zoneringskaart is op A3 formaat als bijlage 4 bij het beleid gevoegd.

4.6 Plaatsing op monumenten

Op basis van de Wabo is het aanvragen van een antenne-installatie of vergunningvrije onderdelen daarvan op, aan of bij een monument omgevingsvergunningplichtig voor de activiteit 'wijzigen monument'. Voor het plaatsen van een antenne-installatie op een monument moet de provider bij de gemeente dus een omgevingsvergunning aanvragen. Antenne-installaties mogen geen afbreuk doen aan de waarde van monumentale gebouwen of beschermde gebieden. Plaatsing van een antenne op, aan of bij een monument of cultuurhistorisch gebouw of gebied dient zorgvuldig te worden bekeken. De gemeentelijke monumentencommissie adviseert daarom het college van burgemeester en wethouders over de aanvraag en toetst de aanvraag daarbij aan de volgende uitgangspunten:

- de plaatsing van een antenne-installatie mag in het beeld en het silhouet van het monument geen aantasting van betekenis tot gevolg hebben;
- de fysieke aantasting moet tot een minimum beperkt blijven;
- de brandveiligheid bij blikseminslag mag niet negatief worden beïnvloed
- de installatie mag geen hinder opleveren voor het feitelijk gebruik van het gebouw

Plaatsing op een monument of cultuurhistorisch gebouw heeft echter wel de voorkeur boven plaatsing op een woongebouw of het plaatsen van een nieuwe antennemast. Bij een monument of cultuurhistorisch gebouw kan worden gedacht aan een kerk, een toren of een schoorsteen van een voormalig bedrijfsgebouw. Het gaat er om dat dit hoge gebouwen zijn waardoor er geen nieuwe mast gerealiseerd hoeft te worden. Er moet echter wel duidelijk worden aangetoond dat er geen alternatieven (andere bouwwerken, geen monument of woongebouw zijnde) zijn. Bij het opstellen van deze richtlijnen is de gemeentelijke monumentencommissie betrokken.

4.7 Verankering van het antennebeleid binnen de welstandstoetsing

Antennemasten en antenne-installaties zijn objecten die vragen om een goede ruimtelijke inpassing in de omgeving. Plaatsing van een antennemast en/of antenne-installatie dient zorgvuldig te worden bekeken. Bij het zoeken van locaties is het belangrijk te kijken naar een omgeving waar een mast zo min mogelijk opvalt en er voor te zorgen dat het aanzicht van de omgeving vervolgens zo min mogelijk wordt verstoord. Naast de richtlijnen voor de locatiekeuze op basis van de zonering worden in deze paragraaf de richtlijnen gegeven die de welstand gebruikt bij de toetsing van de specifieke aanvraag.

Eenduidige richtlijnen voor de vormgeving en detaillering zijn moeilijk te geven omdat deze in hoge mate bepaald worden door de omgeving waarin de antennemast en/of antenne-installatie een plaats moet krijgen. De gemeentelijke welstandscommissie adviseert daarom het college van burgemeester en wethouders over de aanvraag. In de huidige situatie worden bij de beoordeling van de aanvraag de volgende uitgangspunten betrokken:

- Er moet worden aangesloten bij bestaande bebouwing of (opgaande) elementen / bossages
- Plaatsing zoveel mogelijk uit het zicht (voornamelijk bekeken vanuit nabijgelegen gebieden met een woonfunctie)
- Bij plaatsing op daklocaties dient de apparatuur zo centraal mogelijk op het dak te worden geplaatst
- Er dient rekening te worden gehouden met de situering ten opzichte van cultuurhistorische waarden en objecten
- De installaties dienen zoveel mogelijk te worden geïntegreerd in de architectuur en/of de visueel ruimtelijke kwaliteiten en kenmerken van de omgeving
- De architectuur van een gebouw en de specifieke architectonische kenmerken mogen niet aangetast worden
- De antennemasten en antenne-installaties, alsmede de bijbehorende technische installaties en de bedrading, moeten door middel van zorgvuldige materiaal- en kleurkeuze en/of beplantingen in de omgeving ingepast worden

Om deze aspecten te kunnen beoordelen dient de provider materiaal voor te leggen dat een volledig inzichtelijk beeld geeft van de beoogde installatie in zijn omgeving, compleet met (landschappelijk) inrichtingsplan en toebehorende infrastructuur. Bij het opstellen van deze richtlijnen is de welstandscommissie betrokken. Op basis hiervan worden deze richtlijnen meegenomen in de nieuwe welstandsnota, medio 2013. De gemeente Goirle heeft voor de uitvoering van hoge antennemasten op voorhand geen specifieke voorkeur. Zowel vakwerkmasten als buismasten zijn voorstelbaar.

4.8 Verankering van het antennebeleid binnen bestemmingsplannen

Naar aanleiding van het antennebeleid van 2001 wordt in alle nieuwe bestemmingsplannen standaard een zogenaamde binnenplanse afwijkingsmogelijkheid opgenomen. De gemeente Goirle kiest er voor dit beleid te continueren. De impact van antennemasten en antenne-installaties op de directe omgeving is dusdanig, dat de gemeente een directe bouwtitel in haar bestemmingsplannen niet verantwoord acht. Met het standaard opnemen van een binnenplanse vrijstellingsmogelijkheid in de bestemmingsplannen laat het college zien dat zij wel wil meewerken aan de plaatsing van dit soort masten en installaties maar dat zij voor wat betreft de inpassing van de masten en installaties toch nadrukkelijk een vinger aan de pols wil houden. Het volgende is op dit moment in de standaard binnenplanse afwijkingsregels bepaald.

Het bevoegd gezag kan, mits geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan het straat- en bebouwingsbeeld, de woonsituatie, de milieusituatie, de verkeersveiligheid, de sociale veiligheid en de gebruiksmogelijkheden van de aangrenzende gronden, bij een omgevingsvergunning afwijken ten behoeve van het oprichten van zend-, ontvang-, sirenemasten en masten ten behoeve van telecommunicatie, al dan niet op of aan gebouwen of andere bouwwerken, met een oppervlakte van niet meer dan 5 m² en een bouwhoogte van niet meer dan 40 meter, waarbij de mogelijkheden van gezamenlijk gebruik van deze voorzieningen zo veel mogelijk moeten worden benut.

Voor gronden en gebouwen die in bestemmingsplannen de dubbelbestemming "Waarde - cultuurhistorie" is aanvullend aangegeven dat: *Het bevoegd gezag kan bij een omgevingsonthefving afwijken voor een gehele of gedeeltelijke verandering van het betreffende bouwwerk, mits:*

- *vooraf het advies wordt ingewonnen van de gemeentelijke Monumentencommissie;*
- *wordt voldaan aan het bepaalde in de bouwregels behorende bij de ter plaatse geldende bestemming;*
- *geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de cultuurhistorische waarde van het object.*

Er wordt geacht dat dit antennebeleid invulling geeft aan de criteria zoals genoemd in de standaard ontheffing. In het nieuwe antennebeleid wordt beschreven en omschreven welke aspecten door de gemeente, de welstandscommissie en de monumentencommissie betrokken en gewogen worden en moeten worden bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag. Dit nieuwe antennebeleid vormt wel aanleiding om deze regels wat aan te passen en/of aan te vullen. Zo is beperking van het oppervlakte tot niet meer dan 5 m² te gering voor antennemasten, waar een voet van ca. 60 m² gebruikelijk is.

4.9 Financiële aspecten

Toepassing van een afwijkingsbevoegdheid is een grondslag voor het aanvragen van een planschadevergoeding. Om te voorkomen dat de gemeente de kosten draagt van mogelijk toegekende planschadevergoedingen dient voordat wordt afgeweken een zogenaamde planschadeverhaalsovereenkomst te worden gesloten met de aanvrager. Daardoor kan mogelijke planschade worden verhaald.

Schade aan de openbare ruimte als gevolg van het plaatsen en/of onderhouden van antennemasten en antenne-installaties dient eveneens voor rekening te komen van diegene die de schade veroorzaakt/veroorzaken.

Bijlage 1: Definities

Antenne: Een stelsel van elektrische geleiders dat dient om geleide elektromagnetische golven om te zetten in vrij elektromagnetische golven of omgekeerd

Antenne-installatie: Het geheel van een of meerdere antennes, antennedragers, bedrading en apparatuur- of techniekkast met bijbehorende bevestigingsconstructie dat gebruikt wordt voor het verzenden en/of ontvangen van radiofrequente elektromagnetische velden

Vergunningvrij:

een antenne-installatie voor mobiele telecommunicatie, bestaande uit antenne('s), antennedragers, bedrading en apparatuur of techniekkast(en) met bijbehorende bevestigingsconstructie, welke ingevolge de Woningwet zonder vergunning mag worden opgericht.

Vergunningplichtig:

een antenne-installatie voor mobiele telecommunicatie, bestaande uit antenne('s), antennedragers, bedrading en apparatuur of techniekkast(en) met bijbehorende bevestigingsconstructie, voor de oprichting waarvan ingevolge de Woningwet een vergunning is vereist.

Blootstellingslimieten: Aanbevelingen die maximumwaarden stellen voor de elektrische veldsterkte waaraan de bevolking zonder gevaar voor de gezondheid kan worden blootgesteld

C2000: Het digitale mobiele netwerk voor de hulpverleningsdiensten in Nederland.

GSM: Afkorting van 'Global System for Mobile communications'. Het is wereldwijd de meest gebruikte draadloze communicatietechnologie. Gsm wordt vooral gebruikt om te telefoneren en korte tekstberichten (sms) te verzenden.

LTE Long Term Evolution is een 'high performance'-dataoverdrachtsysteem die als 3.9G-standaard wordt beschouwd. Het is de laatste stap in de richting van de 4de generatie (4G) en wordt gezien als de opvolger van de huidige UMTS.

Opstelpunt: Plaats waar een antenne-installatie geplaatst wordt. Dit kan zijn een hoogspanningsmast, stationsmast, betonnen mast, ander bouwwerk en/of een stuk grond, ieder afzonderlijk of gezamenlijk geschikt en bestemd voor het daaraan, daarop of daarin bevestigen en/of plaatsen van antennes, apparatuur en/of bijbehorende zaken.

UMTS: Afkorting van Universal Mobile Telecommunications System, een nieuwe wereldwijde standaard voor mobiele telefonie. Universal Mobile Telecommunications System (UMTS) is de opvolger van het GSM-netwerk. Het digitale UMTS-netwerk heeft meer capaciteit en kan grote hoeveelheden data, in kleine digitale pakketjes, snel versturen. Dit maakt het netwerk geschikt voor breedband internet en andere vormen van datacommunicatie. UMTS moet het mogelijk maken om naast spraak een veelheid aan datacommunicatietoepassingen mobiel toegankelijk te maken, die ook via het vaste net beschikbaar zijn.

Provider: Zendgemachtigden zoals KPN, Vodafone, Ben e.a.

Zendmast: Een (vaak) vrijstaande mast die gebruikt kan worden door meerdere antenne-eigenaren met verschillende toepassingen. In een zendmast kunnen meerdere antenne-installaties geplaatst worden.

Bijlage 2: Soorten antennetoepassingen

Omroep

Eén van de oudste en meest gebruikte toepassingen van elektromagnetische velden is het versturen en ontvangen van radiosignalen, wat al snel werd gevolgd door televisiebeelden. In eerste instantie werden deze signalen analoog verstuurd, maar tegenwoordig worden de signalen voor radio en televisie ook digitaal doorgegeven.

Digitale televisie

Geleidelijk aan doet de digitale televisie haar intrede in Nederland. DVB-T (Digital Video Broadcasting Terrestrial) zoals de techniek officieel heet, biedt de gebruiker een aantal voordelen. Het belangrijkste is dat de beeldkwaliteit beter is dan bij analoge televisie. Daarnaast is het aantal televisiekanalen groter. Programma's kunnen bovendien, zonder kabels en snoeren, op elke plek in en buiten huis worden ontvangen. Het voordeel van digitale televisie is ook dat het minder beslag legt op het (schaarse) frequentiespectrum, omdat via hetzelfde kanaal meerdere programma's kunnen worden verstuurd. Voor digitale televisie wordt een nieuw netwerk van antenne-installaties aangelegd. Het DVB-T netwerk zal bestaan uit zo'n 60 masten van ongeveer 125 meter hoog. Daarnaast worden er kleinere zenders geplaatst om overal een goede ontvangst te waarborgen. Naast DVB-T komt in de komende jaren DVB-H (Digital Video Broadcasting Handheld) beschikbaar in Nederland. Dit is een variant die gericht is op het versturen van videobeelden naar een mobiele terminal, zodat men onderweg ook tv-beelden kan ontvangen.

Digitale radio

Terrestrial Digital Audio Broadcasting (T-DAB), in de volksmond digitale radio genoemd, is de opvolger van de analoge FM-kanalen. De geluidskwaliteit van T-DAB (cd-kwaliteit) is beter dan van analoge radio. Een ander verschil is dat er via één kanaal (frequentie) meerdere programma's verzonden kunnen worden. Via deze frequentie kunnen bovendien ook andere data worden meegestuurd. Variërend van informatie over het programma tot grafische beelden en zelfs internetpagina's. Ook voor de AM-kanalen is een digitale versie beschikbaar. Deze Europese standaard wordt DRM (Digitale Radio Mondiale) genoemd. Voor digitale radio worden nieuwe antennes geplaatst. Daarbij wordt gebruikt gemaakt van bestaande opstelpunten. Naast deze digitale toepassingen wordt er nog altijd veel gebruik

gemaakt van de oude analoge radionetwerken, zoals FM en AM. Zowel voor landelijke radiozenders als voor lokale en regionale zenders. Voor al deze verschillende zenders zijn veel antenne-installaties nodig.

Mobiele telefonie

Al sinds de jaren '80 zijn er in Nederland netwerken voor mobiele telefonie in gebruik. In eerste instantie werden deze netwerken voornamelijk gebruikt voor de autotelefoon (NMT, ATF1, ATF2 en ATF3). Deze eerste netwerken waren niet geschikt voor grote aantallen gebruikers. De vraag naar mobiele telefonie nam echter wel steeds meer toe, waardoor er nieuwe systemen ontwikkeld zijn, zoals gsm.

Gsm

Gsm staat voor Global System for Mobile communications. Het is wereldwijd de meest gebruikte draadloze communicatietechnologie. In 1992 werden in Nederland de eerste gsm netwerken in gebruik genomen. Gsm wordt vooral gebruikt om te telefoneren en korte tekstberichten (sms) te verzenden. Voor snelle overdracht van grote bestanden is het netwerk, ondanks de introductie van nieuwe technieken (WAP en GPRS), veel minder geschikt. De vergunningen voor het gebruik van gsm-frequenties lopen tot 2013. De verwachting is dat er na 2013 geen gsm-netwerken meer in gebruik zullen zijn en dat alle toepassingen van mobiele telefonie via nieuwe technieken zullen lopen, zoals UMTS.

UMTS

Universal Mobile Telecommunications System (UMTS) is de opvolger van het gsmnetwerk. Het digitale UMTS-netwerk heeft meer capaciteit en kan grote hoeveelheden data, in kleine digitale pakketjes, snel versturen. Dit maakt het netwerk geschikt voor breedband internet en andere vormen van datacommunicatie. UMTS moet het mogelijk maken om naast spraak een veelheid aan datacommunicatietoepassingen mobiel toegankelijk te maken, die ook via het vaste net beschikbaar zijn. In theorie haalt het UMTS netwerk een snelheid van 2 megabit per seconde (2Mbps). In praktijk ligt die snelheid echter lager. Voor UMTS moeten nieuwe antennes worden geplaatst om een goed bereik en voldoende capaciteit te realiseren.

UMTS HSDPA

HSDPA staat voor High-Speed Downlink Packet Access. Het is een techniek die de bestaande UMTS-standaard efficiënter maakt. Daardoor kunnen meerdere mensen tegelijkertijd van een grotere bandbreedte gebruik maken. De belangrijkste verandering is de introductie van een nieuw kanaal. In dit zogenaamde High Speed Downlink Shared Channel (HS-DCH) maken een aantal gebruikers gezamenlijk gebruik van de beschikbare capaciteit. Waar in de eerste versie van UMTS de capaciteit per gebruiker werd vastgesteld op maximaal 384 kbit/s, wordt het nu mogelijk om de totale capaciteit gezamenlijk te gebruiken. Een zeer actieve gebruiker kan hierdoor (tijdelijk) gebruik maken van de capaciteit die andere minder actieve gebruikers onbenut laten. Met HSDPA is het mogelijk om mobiel op internet te surfen en televisie te kijken met een snelheid die overeenkomt met een kabel- of een ADSL-verbinding. In feite is HSDPA een nieuwe versie van de bestaande standaard. Het is voor operators vrij eenvoudig toe te passen.

UMTS LTE

Met HSDPA kan de datasnelheid weliswaar fors worden vergroot, maar om de volgende stap te kunnen maken is er meer nodig. Deze stap wordt de Long Term Evolution (UMTS LTE) genoemd. UMTS LTE kan zowel van bestaande GSM en UMTS frequenties gebruik maken als ook van nieuwe frequentiebanden. Dit maakt hergebruik van de GSM-frequenties mogelijk.

Draadloze netwerken

Draadloze netwerken betreft het verzenden van data tussen apparaten. Draadloze netwerken bestaan er dan ook in alle soorten en maten. Van de communicatie over 20 cm tussen muis en een computer tot de communicatie tussen een vrachtwagen en het hoofdkwartier duizenden kilometers verderop.

Meestal worden draadloze netwerken in de te overbruggen afstanden geclassificeerd:

- Personal Area Network (PAN). Communicatie tussen apparaten in en om het lichaam, bijvoorbeeld de verbinding tussen een GSM en de draadloze microfoon.
- Local Area Network (LAN). Communicatie over iets grotere afstanden, bijvoorbeeld het verbinden van computers en bijbehorende randapparatuur in een kantooromgeving. (In een draadloze omgeving spreekt men hier vaak van een Radio LAN of RLAN.)
- Metropolitan Area Network (MAN). Communicatie in een stedelijke omgeving.
- Wide Area Network (WAN). Communicatie is een groot gebied, bijvoorbeeld een regio, land of samenstel van landen.

Al deze verschillende vormen van draadloze netwerken hebben hun eigen specifieke technologieën, die elkaar geheel of deels kunnen overlappen. De grote Wide Area systemen worden hier niet behandeld. Zie hiervoor de onderdelen over gsm en UMTS.

LAN-netwerken

Internetten vanaf een zonnig terras of langs de kant van de snelweg. Op kantoor snel en draadloos inloggen op het bedrijfsnetwerk. Dat zijn enkele voorbeelden van de mogelijkheden die draadloze netwerkverbindingen, zoals WLAN, WIFI of RadioLAN bieden. Voor deze verbindingen is geen vergunning nodig en ze kunnen zowel zakelijk als privé worden gebruikt. Ook commerciële dienstverlening aan derden is toegestaan. Lokale draadloze netwerkverbindingen hebben een beperkt bereik. Van enkele tientallen tot honderden meters. Het signaal wordt opgepikt door een basisstation dat in verbinding staat met een kabelgebonden infrastructuur. Omdat het gebruik van het beperkt aantal beschikbare frequenties vrij is, en er ook andere toepassingen van dezelfde frequenties gebruik maken, kunt u last hebben van medegebruikers. Om te voorkomen dat anderen gebruik maken van uw verbinding, moet u deze beveiligen met een wachtwoord en versleuteling (encryptie).

MAN-netwerken

WiMAX (Worldwide Interoperability for Microwave Access) is een nieuwe radiotechnologie voor draadloze communicatie. Er bestaan twee versies: de vaste versie en de mobiele versie. Anders dan met de vaste variant, is het met mobiel WiMAX mogelijk om onbeperkt te reizen met een WiMAX-ontvanger (telefoon, pda, computer) zonder de verbinding te verliezen. De mobiele variant haalt maximaal 20 Mbit/s. Deze versie wordt dan ook wel gezien als concurrent/alternatief voor UMTS en zijn opvolger HSDPA. Mobile-Fi is qua gebruik te vergelijken met WiFi en Mobiel Wimax, maar heeft een veel grotere reikwijdte. Bij WiFi en Mobile Wimax kan alleen dichtbij de antenne de maximale snelheden behaald worden. Bij Mobile-Fi kan ook ver van de antenne de maximale snelheid behaald worden.

Satellietcommunicatie

Satellietverbindingen zijn onderdeel van radiocommunicatiesystemen voor onder andere de scheepvaart, luchtvaart en mobiele telefonie. Ze overbruggen lange afstanden en verbinden afgelegen gebieden met zowel mobiele als vaste netwerken. Satellietverbindingen ondersteunen zo bestaande, draadloze netwerken. Daarnaast worden ze gebruikt voor het verzenden van televisiebeelden en radioprogramma's. Bij satellietcommunicatie worden schotelantennes gebruikt die de

elektromagnetische velden bundelen en verzenden. De ontvangst vindt plaats met diverse soorten antennes, dus niet alleen met schotelantennes. Deze zenden geen energie uit, zodat er geen sprake is van een uitgezonden elektromagnetisch veld.

Luchtvaart

In de luchtvaart worden verschillende antennetoepassingen gebruikt. Grofweg kunnen deze in een drietal toepassingsgebieden ingedeeld worden. Allereerst zijn er toepassingen om de communicatie met vliegtuigen tot stand te kunnen brengen; zowel vanuit de luchtverkeersleiding als de luchtvaartmaatschappij. Deze communicatie kan via grondstations en via de satelliet gaan. Naast communicatie zijn er ook toepassingen die gebruikt worden voor plaatsbepaling en navigatie, zowel voor onderweg, als ook bij de nadering en landing van vliegtuigen. Het laatste toepassingsgebied wordt gebruikt door de luchtverkeersleiding. Hierbij kan men denken aan radar en surveillance.

Maritiem

Het maritieme frequentiegebruik is op te delen in 4 soorten van gebruik. Allereerst zijn er antennes voor de communicatie, zoals marifoon, INMARSAT (satellietcommunicatie), DSC (voor bijvoorbeeld noodalarmen) en DPT (voor telexberichten). Daarnaast zijn er ook speciale systemen voor maritieme veiligheidsberichten, zoals NAVTEX en SafetyNET. Als derde worden antennes gebruikt voor positiebepaling en localisatie. Voorbeelden hiervan zijn SART (radartransponders) en EPIRB (satelliet noodradiobakens). De laatste toepassing is navigatie zoals radar, GPS en AIS (Automatic Identification System).

Mobilofonie

Ondanks de sterke opkomst van de mobiele telefoon (GSM) heeft de mobilfoon zijn bestaansrecht niet verloren. Mobilofonie kent namelijk een aantal unieke eigenschappen waardoor vervanging van een mobilfoonsysteem door een mobiele telefoonsysteem als GSM niet altijd wenselijk of mogelijk is. In zijn simpelste vorm biedt mobilofonie communicatie tussen een vast opgestelde zendontvanger (de centrale post of meldkamer) en mobiele gebruikers. Deze mobiele gebruikers kunnen een mobilfoon (vast in een voertuig geïnstalleerde zend-ontvangers) of portofoon (los te dragen handheld portables) hebben. Bij mobilofonie vindt de communicatie hoofdzakelijk plaats tussen een gesloten gebruikersgroep (gebruikers die elkaar kennen). Bij de meeste mobilfoonnetwerken is communicatie dan ook alleen mogelijk in een beperkt gebied. Denk bijvoorbeeld aan taxibedrijven of medewerkers van

een nutsbedrijf. Er bestaan echter ook enkele landelijk dekkende netwerken, zoals die voor het openbare regionale busvervoer. Verder wordt de mobilfoon veel gebruikt door hulpverlenende instanties als politie, brandweer en ambulance.

C2000

C2000 is het digitale mobiele netwerk voor de hulpverleningsdiensten in Nederland. Zeker bij een gezamenlijk optreden, zoals bij een ramp, is goede communicatie van levensbelang. C2000 maakt snelle, beveiligde communicatie op elk moment mogelijk. Het netwerk bestaat uit zo'n 460 zendmasten. Aan het netwerk worden vervolgens door de afzonderlijke diensten de bijbehorende meldkamersystemen, portofoons, mobilfoons en mobiele dataterminals verbonden. Om te zorgen dat hulpverleners onderling goed kunnen communiceren, is een bepaalde techniek nodig: de TETRA-standaard. Voor deze techniek zijn antenneinstallaties nodig met een hoogte van 45 meter tot 53 meter.

Semafonie

Semafonie of paging, is een dienst waarmee het mogelijk is om personen op te roepen. Tegenwoordig kunnen complete tekstberichten verstuurd worden naar semafoons en is het mogelijk om een voicemail in te spreken. Semafonie wordt tegenwoordig weinig meer gebruikt. Bij het grote publiek heeft de sms functie van de mobiele telefoon deze functie veelal overgenomen. In professionele omgevingen, waaronder de hulpverlenende instanties, wordt semafonie nog wel gebruikt, omdat de dekking van een semafoonnetwerk beter is dan van het gsm of UMTS net. De hulpverlenende instanties maken gebruik van een eigen net P2000, dat hoort bij C2000. Maar ook in ziekenhuizen wordt de semafoon nog gebruikt.

Radar

Radar (Radio Detection and Ranging) is een systeem voor bepaling van de plaats en eventueel de snelheid van een object. Dit gebeurt door het uitzenden van radiogolven, meestal in de vorm van korte pulsen. Deze pulsen worden teruggekaatst door het object. Uit de tijd tussen zenden van de puls en ontvangen van de echo kan de afstand tot het object worden bepaald. Door te werken met grote antennes met een smalle bundel die langzaam ronddraait, kan ook vrij nauwkeurig de locatie van het object worden bepaald. De meeste roterende radarsystemen draaien enkele keren per minuut rond. Dergelijke roterende radars worden onder andere voor navigatie en verkeersbegeleiding op zee en in de

lucht gebruikt. Radarsystemen worden voor een groot aantal verschillende toepassingen gebruikt. Hierbij moet met name worden gedacht aan verkeersbegeleiding, navigatie, weersvoorspellingen, inbraakbeveiliging, bewegingsdetectie, remote sensing, militaire toepassingen en automobielandustrie.

Straalverbindingen

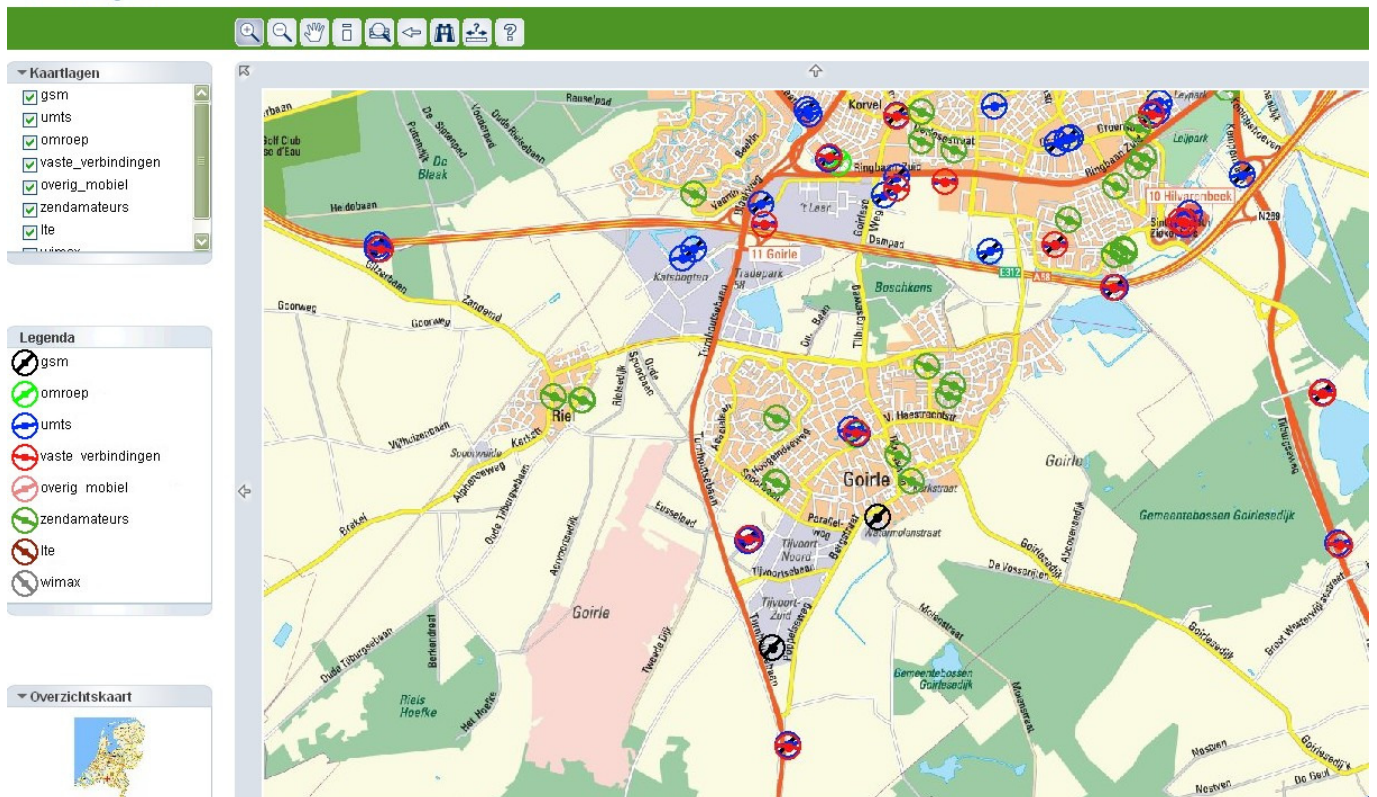
Een straalverbinding is een vaste verbinding tussen twee punten die gebruik maakt van radiogolven. Een vaste verbinding wordt altijd opgezet tussen twee vaste punten; een zend- en ontvangstantenne die bevestigd zijn aan een mast of op een gebouw. Voor de communicatie is direct zicht nodig tussen beide zenders. Vaste verbindingen zijn met name geschikt voor het overbruggen van kleine(re) afstanden tot enkele tientallen kilometers. Vaste verbindingen zijn relatief goedkoop aan te leggen en eenvoudig te koppelen. Ze kunnen naast glasvezels, koperkabels en satellietverbindingen deel uitmaken van de telecommunicatie-infrastructuur. Straalverbindingen worden bijvoorbeeld gebruikt voor tijdelijke en permanente verbindingen voor radio en TV, zoals de verbinding tussen studio en zender. Ook mobiele operators maken veel gebruik van straalverbindingen voor het aansluiten van basisstations op het netwerk.

Short Range Devices

Ook in onze dagelijkse woon- en werkomgeving wordt veel gebruik gemaakt van toepassingen die gebruik maken van radiogolven. Voorbeelden hiervan zijn: draadloze koptelefoons, babyfoons, sociale alarmeringsystemen, anti diefstalpoortjes, modelbesturing en detectie van lawineslachtoffers. Deze toepassingen worden Short Range Devices genoemd omdat ze gebruik maken van lage vermogens waarmee korte afstanden te overbruggen zijn. Voor deze toepassingen worden geen aparte antenneinstallaties geplaatst.

Bijlage 3: Bestaande antenne-installaties

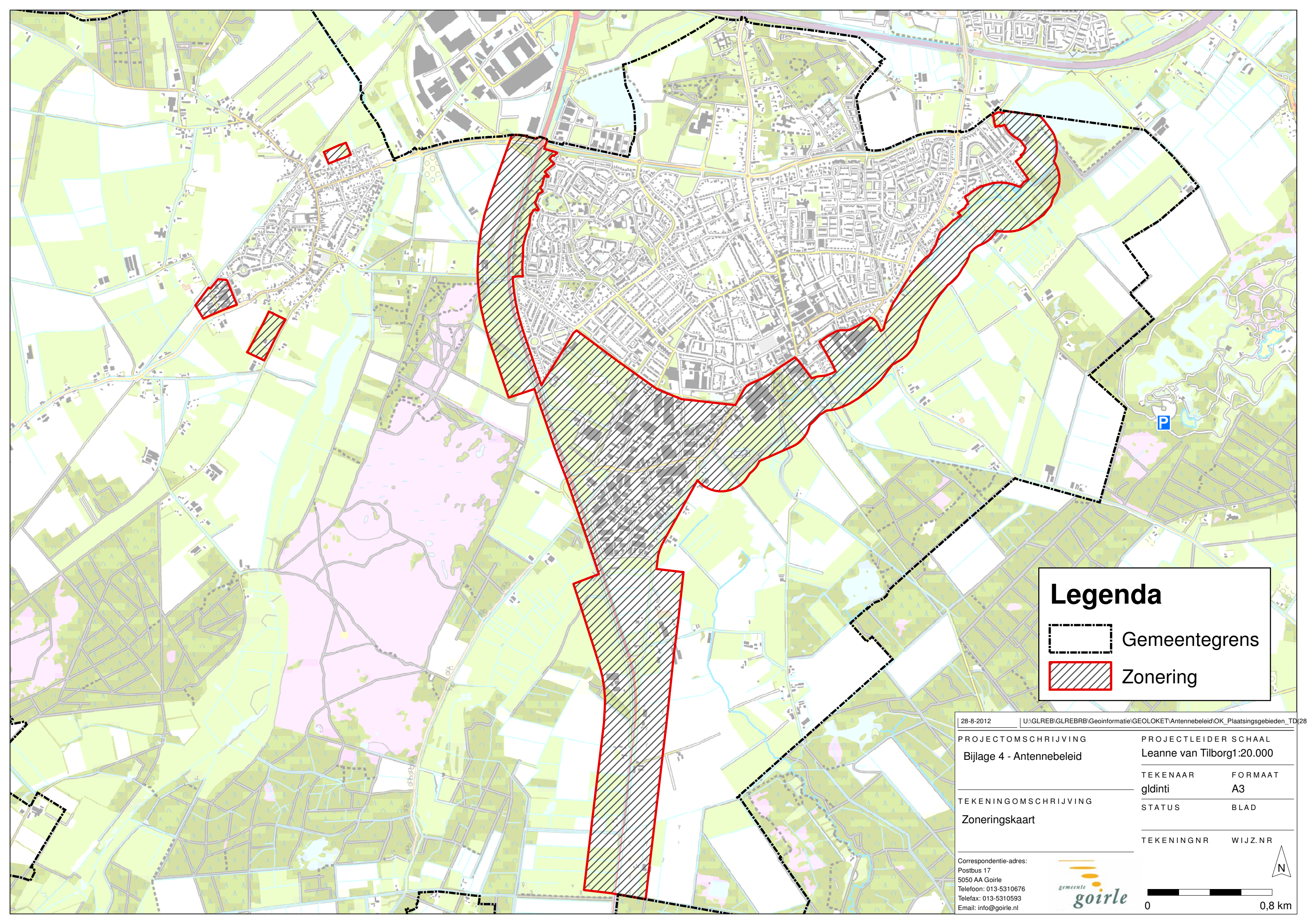
Antenneregister

Bron: www.antenneregister.nl

Beschrijving locaties

▪ Burg. Rensstraat:	UMTS, GSM	3 providers
▪ Kerkstraat:	UMTS	2 providers
▪ Schietberg:	UMTS, GSM	3 providers
▪ Edisonstraat:	GSM	
▪ Bergstraat:	GSM	1 provider
▪ Turnhoutsebaan:	UMTS, GSM	3 providers

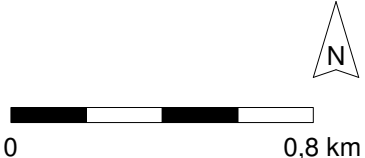
Legenda

- Gemeentegrens
- Zonering

28-8-2012 | U:\GLREB\GLREBRB\Geoinformatie\GEOLOKET\Antennebeleid\OK_Plaatsingsgebieden_TD\28

PROJECTOMSCHRIJVING	PROJECTLEIDER	SCHAAL
Bijlage 4 - Antennebeleid	Leanne van Tilborg	1:20.000
TEKENINGOMSCHRIJVING	TEKENAAR	FORMAAT
Zoneringskaart	gldinti	A3
	STATUS	BLAD
	TEKENINGNR	WIJZ.NR

Correspondentie-adres:
 Postbus 17
 5050 AA Goirle
 Telefoon: 013-5310676
 Telefax: 013-5310593
 Email: info@goirle.nl

Bijlage 5: Literatuur

- Rijksoverheid: Nationaal Antennebeleid, 2010
- Convenant in het kader van het nationaal Antennebeleid inzake de plaatsing van vergunningvrije antenne-installaties voor mobiele communicatie
- Antennebureau, voorbeeldnota gemeentelijk Antennebeleid
- Antennebeleid gemeente Goirle, 2001

Internet:

- www.antennebureau.nl
- www.antenneregister.nl
- www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/antennes
- www.monet-info.nl

ONTWERP

Bijlage 6: Jurisprudentie

Jurisprudentie Raad van State

Ondanks dat antennes nodig zijn voor een goede mobiele bereikbaarheid is niet iedereen blij met de bouw van nieuwe antenne-installaties. In sommige gevallen ontstaan hierdoor geschillen die alleen een rechter kan oplossen.

De Raad van State is de hoogste rechterlijke instantie in Nederland, en haar uitspraken zijn bindend. De toepassing van rechterlijke uitspraken wordt jurisprudentie genoemd en gelden in Nederland als rechtsbron. Dat betekent dat uitspraken ook in vergelijkbare zaken gelden.

Dit informatieblad geeft vier recente uitspraken van de Raad van State die van belang kunnen zijn voor het wel of niet verlenen van een omgevingsvergunning of vrijstelling voor een antenne-installatie.

Antennebureau

College van B&W mag aansluiting zoeken bij het standpunt van de regering met betrekking tot de gezondheidseffect van UMTS. Hoger beroep tegen uitspraak van de rechtbank Arnhem.
"Voor zover het de gezondheidsrisico's van UMTS-straling betreft, heeft de rechtbank terecht en op goede gronden verwezen naar de jurisprudentie van de Afdeling waaruit volgt dat aansluiting mag worden gezocht bij het standpunt van de regering dat de voorhanden zijnde onderzoeken thans geen aanleiding geven om te oordelen dat UMTS-masten niet bij woonbebouwing mogen worden opgericht"

Zaaknummer: 201005273/1/H1
Datum uitspraak: 26 januari 2011

Gesondheidsraad is een ter zake deskundige en onafhankelijke instantie. Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Assen.
"Anders dan appellanten betogen heeft de rechtbank terecht geen grond gezien voor het oordeel dat in hetgeen zij hebben aangevoerd aanleiding moet worden gevonden om aan te nemen dat de Gezondheidsraad niet een ter zake deskundige en onafhankelijke instantie is. Dat (een of enkele van) de leden van de Gezondheidsraad nevenfuncties bekleden, geeft daartoe onvoldoende grond. Voor de juistheid van het betoog van [appellants] en anderen dat sprake is van belangenverstrengeling, omdat (een of enkele van) de leden wegens hun nevenfuncties conflicterende belangen hebben, bestaan geen aanknopingspunten".

Zaaknummer: 200907257/1/H1
Datum uitspraak: 23 juni 2010

Er is geen oorzakelijk verband gebleken tussen blootstelling aan elektromagnetische velden en vermindering van welbevinden of schade aan de gezondheid

Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Zwolle-Lelystad.
"De rechtbank heeft gelet op het voorgaande terecht geoordeeld dat geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat het college zich niet op de adviezen van de Gezondheidsraad heeft mogen baseren.

... omdat van een oorzakelijk verband tussen de blootstelling aan elektromagnetische velden enerzijds en de vermindering van het welbevinden en schade aan de gezondheid anderzijds niet is gebleken..."

Zaaknummer: 200000491/1/H1
Datum uitspraak: 26 augustus 2009

Vrees voor gezondheidsrisico's is geen reden om plaatsing van UMTS-antennes bij woonbebouwing te voorkomen.

Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Leeuwarden.
"Zoals de Afdeling heeft overwogen mocht wat de vrees voor gezondheidsrisico's door UMTS-straling betreft worden aangesloten bij het standpunt van de regering dat de voorhanden zijnde onderzoeken thans geen aanleiding geven de plaatsing van UMTS-antennes bij woonbebouwing te voorkomen."

Zaaknummer: 200005734/1/H1
Datum uitspraak: 8 april 2009

Antennebureau.nl